

Legitimation som ved ikke at gøre Kontrolbestemmelserne strengere end højst nødvendigt.

Da Regeringen maa anse de i Fr. af 8. Juni 1839 foreskrevne Legitimations- og Kontrolbestemmelser for at være unødvendig strenge og at volde de paagældende Handelsrejsende et unødigt Besvær i Udøvelsen af deres Forretninger her i Landet, og da man derhos gennem Indberetninger, modtagne fra Udenrigsministeriet, har erfaret, at der i de interesserede Kredse i Udlandet — navnlig i saadanne Lande, til Eksempel England, hvor der i den heromhandlede Henseende ikke stilles strænge Krav overfor fremmede Handelsrejsende — næres Ønske om Lettelse af disse Regler, har man ment at burde søge gennemført de her foreslaaede Ændringer og har derfor udarbejdet foranstaaende Lovforslag.

Til § 1.

Bestemmelsen om, at Kompetencebevist for en fremmed Handlende eller Handelskommissionær ogsaa skal kunne føres paa anden Maade end ved Øvrighedsattester, skyldes et af Generaltolddirektoratet udtalt Ønske om at erholde Lovhjemmel for en af samme allerede siden 1899 gennemført Praksis, hvorefter man har ladet sig nøje med en Notarialattest fra den paagældendes Hjemland, hvis Underskrift er legaliseret af det danske Konsulat paa det paagældende Sted.

Slutningsbestemmelsen i denne Paragraf findes i Forordningens § 7, den bør formentlig bibeholdes efter Ophævelsen af sidstnævnte Paragraf.

Til §§ 2 og 3.

Efter Indholdet af forrige Paragrafs 2det Stykke maa Forordningens § 7 samt Henvisninger til samme i § 10 udgaa.